

43. EL FAR DEL SUD.

Sol Re Do Mim Sol Re Do Sol

La va trobar a una sala mig buida,
buscant un somni, fugint del dolor,
entrant pels ulls va sentir mil espurnes,
aquella història va canviar-li el món.

Sol Re Do Mim
Sol Re Do Sol
Re Do Mim
Sol Re Do Sol

Va perdre-ho tot, la partida i la vida,
cada ciutat li esmicolava el cor,
només el far de sud ella es mira,
segueix la flama fins que res no es mou.

Re Do Mim
Sol Re Do Sol
Re Do Mim
Sol Re Do Sol

I empeny el sol tant bruna, tant forta i prohibida
I es descorda la brusa, el seu cos un somriure viu.

Lam Re
Lam Re

Et donaria amor si poguéssis tornar-me'n
Et donaria amor si ens poguéssim mirar
Et donaria el món si poguéssis parlar-me.
Et donaria tot si et pogués estimar.

Mim Do Sol Re
Mim Do Sol Re
Mim Do Sol Re
Mim Do Sol Re Sol Re Do Mim Sol Re Do Sol

Tantes nits va pagar per tenir-la
tantes excuses per anar tot sol,
però cada cop amb un plor la perdia,
la llum s'apaga quant la sort es pon.

I el seu record s'estima en ciutats adormides,
I somnia fins l'alba el seu far sense vida trist.

Et donaria...

Tremolant poc a poc surt del cine,
sessió de nit avui ja és l'últim dia,
s'endú el cartell, arriba casa i l'espia,
l'habitació es transforma en un món nou.

I li escriu cent mil cartes, la busca i viatge,
i el seu centre s'escapa perd l'ordre i la casa.
apaga el sol tant bruna tant feble i prohibida,
s'enfonsa en les ombres, el seu cos un somriure gris.

Do Mim
Re Do
Lam Re
Lam Re

Et donaria...

SOPA DE CABRA.